

ΟΘΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ ΜΕΝ ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΔΕ 'Οθωνας και Αμαλία ένα δυστυχισμένο ζευγάρι

Γράφει και επιμελείται ο Δημήτρης Συμεωνίδης JP

Μέρος Πρώτο

Αμαλία: η πρώτη βασίλισσα της Ελλάδας

Γεννήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1818 στο Ολδεμβούργο ως δούκισσα Αμαλία - Μαρία - Φρειδερίκη, του Ολδεμβούργου και πέθανε στις 20 Μαΐου 1875 στη Βαμβέργη.

Η Βασίλισσα Αμαλία άρχισε να παρουσιάζει έντονη δράση καλλωπισμού της πόλης των Αθηνών με δημιουργία κήπων, πλούσιας денδροφύτευσης δρόμων καθώς και έντονη φιλανθρωπική δράση κυριότερα δείγματα των οποίων ήταν: Οι κήποι της Αθήνας, το Αμαλίειο ορφανοτροφείο, ο Πύργος της Βασιλίσσης, η πρωτοποριακή για τα δεδομένα της εποχής και σε όλη την Ευρώπη, ίδρυση ασφαλιστικού φορέα για τους ναυτικούς, το γνωστό Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο κ.ά., καθιερώνοντας ακόμα και επίσημη γυναικεία ενδυμασία ανακτόρων, φολκλορική φορεσιά της ελληνικής υπαίθρου, ένα πρωτόγνωρο μέτρο στις τότε Βασιλικές Αυλές της Ευρώπης. Από την Βασίλισσα Αμαλία πήρε το όνομα "Η Λεωφόρος Αμαλίας" στο κέντρο της Αθήνας.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΜΑΘΑΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Η Βασίλισσα Αμαλία Πέθανε... Παρθένα!

Ο θάνατος της Αμαλίας το 1875 και η νεκροψία κατόπιν, βεβαίωσαν τις φήμες περί παρθενίας της βασίλισσας, αφού οι γερμανοί γιατροί πιστοποίησαν ότι ο υμένας της ήταν άθικτος μετά το θανάτο της. Παράλληλα, η μελέτη τριών ελλήνων επιστημόνων (*) φωτίζει μια ιδιαίτερα τραγική πτυχή της καθημερινότητας του ζευγαριού Αμαλίας-Οθωνα, που για 134 χρόνια κρατούνταν αυστηρά κρυφή. Η σχέση μεταξύ των δύο βασιλέων (Αμαλίας και Οθωνα) ήταν σύμφωνα με όλες τις πηγές στενή μέχρι το τέλος, αγαπούσαν ο ένας τον άλλο και αλληλοστηρίζονταν στις δυσκολίες, ακόμα και στο θέμα της ατεκνίας. Η ίδια είχε αυτό το αιώνιο άγχος το οποίο καθρεπτίζεται στο απόσπασμα του ημερολογίου της: "Αγαπώ τον άνδρα μου, η χώρα του έχει αναθέσει να την φροντίζει. Θεέ μου, δώσε μας ένα αγοράκι που θα μας χαρίσει ευτυχία...". Το πρόβλημα ωστόσο ήταν βαθύτερο απ'ότι η επίσημη ιστορία το εμφανίζει. Οι γιατροί της αυλής έλληνες και βαυαροί, περιφέρονταν ήδη απ'τις πρώτες μέρες του γάμου τους στα ανάκτορα προσπαθώντας να δώσουν λύση στα προβλήματα του ζευγαριού που ξεκινούσαν με την πρακτική αδυναμία σεξουαλικής ολοκλήρωσης για λόγους δύσκολους να ερευνηθούν. Η βασίλισσα ήταν δύσκολο να χάσει την παρθενία της, και κάθε προσπάθεια κατέληγε πάντα σε εξωτερική αιμορραγία, εντερικούς σπασμούς και στην επώδυνη διακοπή. Τα ήθη της εποχής δεν επέτρεπαν την γυναικολογική εξέταση δια χειρός, και τα επίσημα ιατρικά πιστοποιητικά της εποχής αναφέρονταν μεν σε "εξωτερική ευαισθησία και ερεθιστικότητα" αλλά κατα τ' άλλα η αδυναμία διείσδυσης ήταν μόνιμη. Τα ιατρικά πορίσματα αυτής της πρωτοφανούς πάθησης (που διασώζονται), ανέφεραν μεγάλη στενότητα του κόλπου, ανώμαλη θέση της μήτρας και ταλαιπωρούσαν τη βασίλισσα με πρακτικές πρωτόγονης ιατρικής όπως, βρεγμένο σφουγγάρι

επι 6 βδομάδες πριν την επαφή που θα βοηθούσε τον κόλπο να "ανοίξει". Επι ματαίω. Ο κόλπος δεν άνοιγε, και τα "προσόντα" του Οθωνα δεν δικαιολογούσαν αυτή την δυσκολία. Με βάση τις σημερινές ιατρικές γνώσεις, η βασίλισσα Αμαλία και μαζί της ο Οθωνας φαίνεται πως υπέφερε από την σπάνια ασθένεια (συχνότητας 1:20000) Mayer-Rokitansky-Kuster-Hausner Syndrome, ου ευθύνεται για καταστάσεις όπως η ολική στειρότητα και η αδυναμία οποιασδήποτε σεξουαλικής ολοκλήρωσης. Με λίγα λόγια πρόκειται για απουσία του κόλπου, που δεν επιτρέπει είσοδο του πέους και κατ' επέκταση του σπέρματος πάνω παρα μόνο σε βάθος ελάχιστων χιλιοστών. Στις μέρες μας, χάρη στην ιατρική πρόοδο η αποκατάσταση της σεξουαλικής ικανότητας είναι χειρουργικά δυνατή με διάνοιξη, ωστόσο η γονιμοποίηση έστω και τεχνητά είναι ανέφικτη λόγω απουσίας, μερικής ή ολικής, της μήτρας... Η σεξουαλική ζωή ήταν στην ουσία ανύπαρκτη για τον Οθωνα και την Αμαλία, τουλάχιστον με τον ορθόδοξο τρόπο... Μέσα στο κλίμα αυτό, κυκλοφορούσαν ανέκδοτα και φήμες εντός και εκτός της χώρας, που έριχναν στον πάτο την ήδη μειωμένη δημοτικότητα του βασιλικού ζεύγους. Ο λαός επιζητούσε στον διάδοχο αυτόν που θα βοηθούσε στην ενσάρκωση της Μεγάλης Ιδέας του Έθνους! Ο Οθωνας ήταν βαρήςκοος, φιλάσθενος και όχι ιδιαίτερα ευφυής άντρας, γ'αυτο εξάλλου και ο πατέρας του, Λουδοβίκος της Βαυαρίας τον προόριζε μόλις για εκκλησιαστικά καθήκοντα, μέχρι που οι μεγάλες δυνάμεις έφεραν στον ελληνικό θρόνο αυτό το λαχείο. Ο λαός δεν ήθελε και πολύ για να προσάψει στον Οθωνα και το 'κουσουρί' της ανικανότητας. Διαδιδόταν ότι ο βασιλιάς δεν ήταν γόνιμος λόγω της ιππασίας στην οποία επιδιδόταν καθημερινά, λόγω της φουστάνελλας (!) που επέμενε να φορά, είτε γιατί επασχε απο πρόωρη εκσπερμάτιση! Όσο για την Αμαλία, εκτός από την ιδιοτροπία της, τον δεσποτισμό, την αυταρέσκεια της, και την παρεμβατικότητα της στην πολιτική, ο λαός είχε άλλο ένα λόγο να την αντιπαθεί: ήταν 'στερφα' και ως γνωστόν, ο Θεός, η Φύση, τα Βότανα και τα σχετικά δεν δίνουν γονιμότητα σε όποια γυναίκα δεν αξίζει το δώρο της μητρότητας. Αν η ατεκνία σφράγισε την πολιτική κακοτυχία του Οθωνα, και την δυστυχία της έλλειψης απογόνων, πιο κακότυχοι στάθηκαν επειδή στις πιο προσωπικές και κρυφές στιγμές τους, μακριά απ'το αυλικό πρωτόκολλο και τις κυβερνητικές τους ευθύνες, ο Οθωνας κι η Αμαλία δεν μπόρεσαν να χαρούν ανθρώπινα, τον έρωτά τους..

Η Νεκροψία

Υπάρχουν τρεις πηγές που συνηγορούν με την παρθενία της Αμαλίας.

1. Ο ιατρός που έκανε την νεκροψία στην σωρό της Αμαλίας διαπίστωσε ότι ήταν «άσιπλος κόρη», δεν εκδόθηκε πιστοποιητικό και κάποιοι την αμφισβήτησαν αυτή την πηγή, ο καθηγητής Ν Λούρος εξέδωσε ένα βιβλιαράκι το 1953 με τίτλο «Ανέκδοτα έγγραφα σχετικά με την ατεκνία των βασιλέων Οθωνος και Αμαλίας». Εκεί δημοσιεύει 10 έγγραφα (μεταφρασμένα από τα Γερμανικά) που του δώθηκαν από τον εγγονό του Ν Κωστή πρώτου καθηγητού Μαιευτικής στο πανεπιστήμιο της Αθήνας και γιατρού της Αμαλίας. Ο Λούρος επισήμανε ότι: «Από την άλλη πλευρά, σχετικά δηλαδή με το γεννητικό σύστημα της Αμαλίας, υπάρχει το αποστομωτικό πρωτόκολλο της νεκροψίας της, που βεβαιώνει ότι κατέβηκε στον τάφο παρθένα».

2. Η έκθεση του πρέσβη της Αυστρίας φον Πρόκες Όστεν που την έστειλε στον Μέτερνιχ 21/2/1844 : «...Αμέσως μετά την θλιβεράν Σεπτεμβριανήν ημέραν πιεσθείσα υπό του βασιλικού ιατρού Δρ Ρέζερ, απεφάσισεν η Βασίλισσα να υποβληθή άπαξ έτι εις εξέταση. Αυτή εγένετο υπό ικανωτάτης μαίας και βραδύτερον υπ αυτού του Δρ Ρέζερ, και ότι η μαία εδήλωσε και ο ιατρός δεν ήθελε να πιστεύσει, απεδείχθη ούτος, αφού και ο ίδιος επείσθη περί τούτου, ότι δηλαδή μετά επταετή γάμον η Βασίλισσα ήτο σχεδόν παρθένος. Αιτία τούτου ουδαμώς ήτο η αδυναμία του Βασιλέως, όστις είνε τουναντίον δυνατός άνδρας, αλλά οφείλεται εις δυσπλασίαν των μερών και την ύπαρξιν μιας εκδήλου τοπικής ευαισθησίας της βασίλισσης, η οποία γίνεται αφορμή εκάστοτε σπασμού...» και αφού λέει και άλλα τέτοια ο Γερμανός ρίχνει την ευθύνη για το όλο ζήτημα στον Ελληνικό λαό, χαρείτε το: «... Αλλά φαίνεται ότι κάποια κατάρα ευρίσκεται γενικώς μέσα εις αυτόν τον λαόν!» Σύγχρονοι επιστήμονες εξηγούν με βάση τις διαπιστώσεις του Δρ Ρέζερ ότι τα αίτια δεν οφείλονται στην Αμαλία που οι Αυστριακοί θέλησαν να της φορτώσουν την ατεκνία αλλά στο γεγονός όπως αναφέρει ο καθηγητής Λούρος «...θα έλεγε κανείς εξασφαλισμένο γεγονός, ότι τόσο ο Βασιλεύς Οθων, όσο και η Αμαλία παρουσίαζαν ψυχοσωματικές ανωμαλίες, που δεν τους επέτρεψαν ν αποχτήσουν διάδοχο.» (η Αμαλία ήταν επιληπτική, με νευρικές κρίσεις, υστερίες).

Ο θαυμαστής της Αμαλίας Ν Λιδωρίκης αναγκάστηκε να παραδεχτεί πως : «... δεν ηγαπήθη η ατυχής ούτε από τους Έλληνας, αλλ ούτε και από τους Γερμανούς, εκτός των ιδικών της συγγενών και άλλων τινών εξαιρέσεων». Και αυτή την γυναίκα που δεν την συμπάθησε κανείς, μας την έφεραν να μας κυβερνήσει και αυτή δεν κουβάλησε προικιά σε κάσες μόλις ήλθε (έτρεξε ο κόσμος με την άφιξή της να δει τα θαυμάσια που κόμιζε από την Γερμανία) ... αλλά στις κάσες που έφερε μαζί η Αμαλία ήταν Γερμανικό ... χώμα, για να φυτεύει τα λουλούδια της και ο κόσμος είπε: «Ούτε το χώμα μας δεν τους αρέσει».

Το δεύτερο μέρος την άλλη Παρασκευή